Lieta Nr. A42270305
AA43 – 733 – 07/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 27.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis,
tiesneši U.Bērziņš un S.Liniņa,

piedaloties atbildētāja Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Inesei Budrevičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Zemgale" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmuma Nr.3.1/7080 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 31.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Zemgales reģionālās iestādes direktora vietnieces 2004.gada 13.novembra lēmumu Nr.01-10.14/1300 nolemts piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības (turpmāk – DzĪKS) „Zemgale" nodokļu parādu: iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 4389,33, sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas Ls 130,84, sociālā nodokļa parādus Ls 3893,50 un riska nodevu Ls 0,57. Lēmumā konstatēts, ka DzĪKS „Zemgale" nav nomaksājusi parādu budžetam, kas 2004.gada 11.novembrī ir Ls 8414,24 un turpina pieaugt, un uz šo nodokļu maksātāju neattiecas neviens apstāklis, kas nepieļautu bezstrīda piedziņu. Lēmumā noteikts, ka parāds piedzenams, norakstot līdzekļus no kontiem kredītiestādēs, izņemot skaidro naudu un vēršot piedziņu uz mantu.

[1.1] DzĪKS „Zemgale" VID Zemgales reģionālās iestādes direktora vietnieces 2004.gada 13.novembra lēmumu Nr.01-10.14/1300 apstrīdēja VID Zemgales reģionālās iestādes direktoram, kurš ar 2004.gada 30.decembra lēmumu Nr.01-10.01/28 atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[1.2] Izskatījis DzĪKS „Zemgale" sūdzību par VID Zemgales reģionālās iestādes direktora 2004.gada 30.decembra lēmumu Nr.01-10.01/28, VID ģenerāldirektors ar 2005.gada 15.marta lēmumu Nr.3.1/7080 atstāja negrozītu apstrīdēto VID Zemgales reģionālās iestādes direktora lēmumu.

[2] Par VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmuma Nr.3.1/7080 atcelšanu DzĪKS „Zemgale" (turpmāk arī – pieteicēja) Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu, kas pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Nav saprotams, kā aprēķināta parāda summa Ls 8414,24, jo pieteicējas parāds pēc 1998.gada 6.marta audita bija Ls 3106,19. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta septītās daļas nosacījumiem, jebkāda veida uzrēķini tiek pārtraukti, ja pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summa sasniedz nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēru.

[2.2] Nenomaksāto nodokļu parāds ir par 1995. un 1996.gadu. Tai laikā spēkā esošā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta norma paredzēja nodokļu administrācijai tiesības iekasēt nodokļu parādu un soda naudu triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa, kas bija ne vēlāk kā 1997.gada 15.aprīlis.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 31.maija spriedumu DzĪKS „Zemgale" pieteikums apmierināts daļēji – atcelts VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmums Nr.3.1/7080 daļā, kas neattiecas uz pamatparāda Ls 3106,19 bezstrīda piedziņu ar 2005.gada 15.martu un noteikts VID ģenerāldirektoram trīsdesmit dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās pieņemt lēmumu administratīvajā lietā pēc DzĪKS „Zemgale" 2005.gada 4.februāra sūdzības par VID Zemgales reģionālās iestādes direktora 2004.gada 30.decembra lēmumu Nr.01-10.01/28 daļā par starpību starp pamatparāda Ls 3106,19 un parāda Ls 8414,24, lēmumā norādot šīs starpības veidošanās atšifrējumu, izdarot lietderības apsvērumus. DzĪKS „Zemgale" pieteikums noraidīts daļā par VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmuma Nr.3.1/7080 atcelšanu daļā par pamatparāda Ls 3106,19 bezstrīda piedziņu.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Ņemot vērā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 2.punktu nodokļu, 38.pantu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa uzskata par pamatotu atbildētāja 15.marta lēmumā norādītos apstākļus, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pants redakcijā pirms 2000.gada nav attiecināms uz nodokļu bezstrīda piedziņu no pieteicējas. Trīs gadu termiņš atbildētājam būtu saistošs tikai gadījumā, ja atbildētājs pats gribētu no jauna aprēķināt nodokļus. Tomēr šajā gadījumā nodokļi jau bija aprēķināti un atbildētājs tikai konstatēja, ka tie nav iemaksāti valsts budžetā.

[3.2] Lietā nav strīda, ka pieteicējas parāds pēc 1998.gada 6.marta audita bija Ls 3106,19, ko pieteicēja atzīst un nav apstrīdējusi.

[3.3] Tiesa konstatēja, ka 2005.gada 15.marta lēmums daļā par pieteicējas nodokļu parāda piedziņu Ls 3106,19 apmērā izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo tiesību normām –

likumam „Par nodokļiem un nodevām", likumam „Par Valsts ieņēmumu dienestu" un APL, tā pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam noraidītās tiesības. Ir ievēroti termiņi, aktā ir norāde uz piemērotām tiesību normām, norādīta pārsūdzības kārtība, lēmums atbilst vispārpieņemtajai praksei, lietas faktiskajiem apstākļiem un likuma prasībām. Tiesa atzina par tiesisku un neatceļamu 2005.gada 15.marta lēmumu daļā par pieteicējas nodokļu parāda piedziņu Ls 3106,19 apmērā.

[3.4] Tomēr tiesa konstatēja, ka 2005.gada 15.marta lēmumā nav izskatīts pēc būtības pieteicējas sūdzībā VID ģenerāldirektoram norādītais arguments – VID Zemgales reģionālās iestādes direktora 2004.gada 20.decembra lēmumā Nr.01-10.01/28 un VID Zemgales reģionālās iestādes direktora vietnieces 2004.gada 13.novembra lēmumā Nr.01-10.14/1300 netika atšifrēts, kā veidojusies starpība starp ar VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumu Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar 2005.gada 15.marta lēmumu piedzenamo parādu Ls 8414,24 un tā rašanās datumus.

[3.5] Tiesa konstatē, ka 2005.gada 15.marta lēmumā nekādi pierādījumi un tiesību normas, kas pamato starpības aprēķināšanu starp VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumā Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar 2005.gada 15.marta lēmumu piedzenamo parādu Ls 8414,24 nav minēti, un arī tiesa šādu iespējamo pamatojumu neskata, ievērojot APL 150.panta otro daļu.

[3.6] Tiesa nodibina, ka pārsūdzētais lēmums atceļams daļā, kas neattiecas uz pamatparāda Ls 3106,19 bezstrīda piedziņu, pamatojoties uz augstāk minētajiem motīviem un piemērojot APL 250.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, jo administratīvais akts šajā daļā izdots, neievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, administratīvā akta pamatojums daļā neattaisno adresātam uzlikto pienākumu un tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības, šajā 2005.gada 15.marta lēmuma daļā nav sasniegts lietderīgākais un taisnīgākais rezultāts.

[3.7] Ja arī pieteicēja lūgusi VID atšifrēt, kā veidojusies starpība starp ar VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumu Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar 2005.gada 15.marta lēmumā noteikto parādu Ls 8414,24 un tā rašanās datumus, un VID to daļēji neizdarīja, tad, kaut arī 2005.gada 15.marta lēmumu par pieteicējai noteikto tiesisko pienākumu pieņēmis VID ģenerāldirektors, atsaucoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punktu, tik un tā pieteicējai jāgaida, kamēr VID ģenerāldirektors izdos administratīvo aktu daļā par starpību starp ar VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumu Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar 2005.gada 15.marta lēmumu piedzenamo parādu Ls 8414,24 un tā rašanās datumus, un tikai tad pieteicēja būs ievērojusi likumā noteikto ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Šādu secinājumu izdarījusi Administratīvā apgabaltiesa 2005.gada 14.novembra spriedumā lietā AA1077-05/9, kad pieteicējs bija apstrīdējis

zemāku VID amatpersonu lēmumus līdz VID ģenerāldirektoram, un tiesā bija pārsūdzējis VID ģenerāldirektora lēmumu. Administratīvā apgabaltiesa konstatēja, ka pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto ārpustiesas izskatīšanas kārtību, ja iesniegums nav vēlreiz pēc būtības izskatīts augstāk stāvošā institūcijā – VID ģenerāldirektors nebija skatījis iesniegumu pēc būtības.

[3.8] Tā kā pieteicēja ir lūgusi izlemt jautājumu pēc būtības, tad tiesai, ievērojot APL 249.pantā noteiktās prasījuma robežas, jāuzliek atbildētājam pienākumu izdot administratīvo aktu šajā daļā.

Atbildētājam jāizdara lietderības apsvērumi un saskaņā ar APL 254.panta pirmo daļu un 67.panta otrās daļas 4. - 6.punktu jāpamato, kā atbildētājs ieguvis starpību starp pieteicējai ar VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumu Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar 2005.gada 15.marta lēmumu piedzenamo parādu Ls 8414,24, un ar kādām tiesību normām atbildētāja aprēķini pamatoti, tai skaitā, kā piemēroti likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta septītās daļas nosacījumi par to, ka jebkāda veida uzrēķini tiek pārtraukti, ja pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summa sasniedz nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēru.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 31.maija spriedumu daļā ar kuru apmierināts pieteicēja pieteikums VID iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmumā Nr.3.1/7080 ir norādīts, ka pieteicējas parāds veidojies, pamatojoties uz VID Jelgavas nodaļas nodokļu inspekcijas priekšnieces 1998.gada 1.aprīlī pieņemto lēmumu Nr.54, kurā ir norādīts, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešo daļu aprēķinātās summas ir jāsamaksā ne vēlāk kā 1998.gada 1.maijā, kā arī lēmumā norādīts, ka parāds ir radies DzĪKS „Zemgale" likumā noteiktajā kārtībā iesniedzot kārtējās deklarācijas un ziņojumus, noteiktajos termiņos un apmēros nesamaksājot aprēķinātās nodokļu summas. Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta pirmajai un otrajai daļai nodokļu un nodevu nokavēto maksājumu (arī soda naudu) summa (pamatparāds) tiek palielināta atbilstoši Latvijas Bankas noteiktajai refinansēšanas likmei kavējuma periodā, kā arī par nodokļu un nodevu maksājuma (arī soda naudas) samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

[4.2] Par nodokļu parādu pieteicēja tika informēta jau 1998.gadā ar VID Jelgavas nodaļas direktora 1998.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.54 un ar 1998.gada 6.marta audita pārskatu Nr.57, kā arī 2000.gada 20.septmbrī, kad nodokļu maksātājai tika nosūtīts brīdinājums Nr.14.02.-05/5614, kurā ir atšifrēti nodokļu parādu veidi, kā arī atšifrētas pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summas. VID Zemgales reģionālās iestādes

2004/gada 13.novembra lēmumā Nr.01-10.14/1300 par nodokļu parāda bezstrīda piedziņu ir atšifrēti nodokļu parādu veidi, kā arī norādīts tas, ka lēmumā norādītā summa Ls 8414,24 turpina pieaugt.

[4.3] Ņemot vērā to, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26.panta pirmajai daļai un 29.panta pirmajai un otrajai daļai ir imperatīvs raksturs, lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nav nepieciešams ietvert lietderības apsvērumu izklāstu ne attiecībā uz aprēķināto pamatparāda palielinājuma naudu, ne attiecībā uz lēmuma par pamatparāda un ar to saistītā pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudas bezstrīda piedziņu.

[4.4] No likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta septītās daļas izriet, ka, ja pamatparāda palielinājuma un nokavējuma nauda kopsummā sasniedz pamatparāda apmēru, turpmāk netiek aprēķināta nokavējuma nauda, taču turpina pieaugt pamatparāda palielinājuma nauda. Tādējādi pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudas kopsumma var pārsniegt pamatparāda summu.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā minētajiem motīviem.

Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdes vietu un laiku pieteicējam paziņots likumā noteiktā kārtībā. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzību ir iespējams izskatīt bez pieteicēja piedalīšanās.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība ir pamatota.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa izskata lietu robežās, kā lūgts VID apelācijas sūdzībā. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts un ir stājies spēkā.

[8] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmumā Nr.3.1/7080 (*lietas 10. – 13.lapa*) ir norādīts, ka DzĪKS „Zemgale" parāds veidojies, pamatojoties uz VID Jelgavas nodaļas nodokļu inspekcijas priekšnieces 1998.gada 1.aprīlī pieņemto lēmumu Nr.54, kurā ir norādītus, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 3.daļu aprēķinātās summas ir jāsamaksā ne vēlāk kā 1998.gada 1.maijā, kā arī lēmumā ir norādīts, ka parāds ir radies DzĪKS „Zemgale" likumā noteiktajā kārtībā iesniedzot kārtējās deklarācijas un ziņojumus, noteiktajos termiņos un apmēros nesamaksājot aprēķinātās nodokļu summas.

No lietas materiāliem izriet, ka par nodokļu parādu DzĪKS „Zemgale" tika informēta jau 1998.gadā ar VID Jelgavas nodaļas direktora J.Tereščenko 1998.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.54 (*43.lietas lapa*) un ar 1998.gada 6.marta audita pārskatu Nr.57 (*53.-76.lietas lapa*), kā arī pēc atbildētāja paskaidrojumiem – 2000.gada 20.septembrī, kad nodokļu maksātājai tika nosūtīts brīdinājums Nr.14.02.-05/5614, kurā ir atšifrēti nodokļu parādu veidi, kā arī atšifrētas pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summas un norādīts, kur nodokļu maksātājs var saņemt papildus informāciju par brīdinājumā norādīto nodokļu parādu.

Apgabaltiesa secina, ka administratīvās lietas ietvaros VID Zemgales reģionālās iestādes 2004.gada 13.novembra lēmumā Nr.01-10.14/1300 par nodokļu parāda bezstrīda piedziņu (*34.lietas lapa*) ir atšifrēti nodokļu parādu veidi, kā arī norādīts tas, ka lēmumā norādītā summa Ls 8414,24 turpina pieaugt. Arī VID Zemgales reģionālās iestādes 2004.gada 30.decembra lēmumā, ar kuru atstāts negrozīts VID Zemgales reģionālās iestādes 2004.gada 13.novembra lēmums Nr.01-10.14/1300 izskaidrota parāda veidošanās.

No lietas materiāliem redzams, ka VID lietas izskatīšanas laikā pirmās instances tiesai iesniedza pierādījumus - VID nodokļu informācijas sistēmas izdrukas, kas shematiski attēlo pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas aprēķinu atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta noteikumiem, atšifrējot arī iemaksāto summu sadalījumu starp pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu, kā arī shematiski attēlo saskaņā ar DzĪKS „Zemgale" iesniegtajām deklarācijām un pārskatiem aprēķinātās un iemaksātās summas. No VID nodokļu informācijas sistēmas izdrukām ir redzams, ka DzĪKS „Zemgale" iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir radies gan saskaņā ar VID Jelgavas nodaļas direktora J.Tereščenko 1998.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.54, ar ko tika noteikts iemaksai budžetā iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 1236,91 apmērā, kā arī novēloti un nepilnīgi veicot kārtējos nodokļu maksājumus saskaņā ar iesniegtajiem iedzīvotāju ienākuma nodokļa ziņojumiem. Sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parāds radies saskaņā ar DzĪKS „Zemgale" iesniegto valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu deklarāciju par 2001.gada oktobra mēnesi, neapmaksājot aprēķinātās summas. Sociālā nodokļa parāds radies saskaņā ar VID Jelgavas nodaļas direktora J.Tereščenko 1998.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.54, ar ko tika noteikts iemaksai budžetā sociālais nodoklis Ls 1869,28 apmērā. Uzņēmuma riska valsts nodevas parāds radies, saskaņā ar iesniegtajām deklarācijām nesavlaicīgi un nepilnīgi apmaksājot aprēķinātās summas (*92. – 112.lietas lapa*).

Administratīvā apgabaltiesa uzskata par pamatotu apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka, kaut gan VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmumā Nr.3.1/7080 nav uzrādīts pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas aprēķins, bet gan ir sniegta informācija par nodokļu parāda rašanos, tiesai, lai prasījuma robežās noskaidrotu patiesos lietas

apstākļus un panāktu tiesisku un taisnīgu lietas izskatīšanu, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 107.panta ceturtajā daļā noteikto objektīvās izmeklēšanas principu bija jāizvērtē iesniegtie pierādījumi.

Līdz ar to nepamatots ir pirmās instances tiesas secinājums, ka VID 2005.gada 15.marta lēmumā nekādi pierādījumi un tiesību normas, kas pamato starpības aprēķināšanu starp VID ģenerāldirektora 1999.gada 21.decembra lēmumā Nr.15.5.2/17014 noteikto parādu Ls 3106,19 un ar VID 2005.gada 15.marta lēmumu piedzenamo parādu Ls 8414,24 nav minēti.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmo daļu, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu. Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26.panta pirmā daļa neparedz nodokļu administrācijai tiesības izvēlēties, vai piedzīt nokavētos nodokļu maksājumus bezstrīda kārtībā, vai arī minēto nodokļu parādu nepiedzīt. Ņemot vērā to, ka minētajām tiesību normām ir imperatīvs raksturs, lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nav nepieciešams ietvert lietderības apsvērumu izklāstu ne attiecībā uz aprēķināto pamatparāda palielinājuma naudu, ne attiecībā uz lēmuma par nodokļu parāda, t.i., pamatparāda un ar to saistītā pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudas bezstrīda piedziņu.

Turklāt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta 11.punkts nosaka, ka viens no nodokļu administrācijas pienākumiem ir piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus, soda naudas, pamatparāda palielinājumu un nokavējuma naudas šā likuma 26.pantā paredzētajā kārtībā, savukārt minētā likuma 26.panta pirmā daļa nosaka, ka nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļa aprēķinam vai nodokļa pārskatam, deklarācijai, avansa maksājumu aprēķinam, kā arī citiem dokumentiem par maksājumiem budžetā vai pēc nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) aprēķinātos nodokļu maksājumus (arī soda naudu), kuri nav samaksāti nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, un ar tiem saistīto pamatparāda palielinājumu un nokavējuma naudas, kā arī izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija piedzen bezstrīda kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka ar lēmumu par nodokļu parāda bezstrīda piedziņu VID piedzen ne tikai pamatparādu, bet vienlaicīgi arī pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudas, kas ir aprēķinātas saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta nosacījumiem, nepieņemot atsevišķu lēmumu par pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudu bezstrīda piedziņu.

[10] Saskaņā ar Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta septīto daļu nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta, ja pamatparāda

palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summa sasniedz nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēru. No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka, ja pamatparāda palielinājuma un nokavējuma nauda kopsummā sasniedz pamatparāda apmēru, turpmāk netiek aprēķināta nokavējuma nauda, taču turpina pieaugt pamatparāda palielinājuma nauda. Tādējādi pamatots ir VID arguments, ka pamatparāda palielinājuma un nokavējuma naudas kopsumma var pārsniegt pamatparāda summu.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, VID ģenerāldirektora 2005.gada 15.marta lēmums Nr.3.1/7080 ir uzskatāms par pamatotu un tāpēc atstājams negrozīts.

[11] Ņemot vērā iepriekš [8] – [10] minēto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka Administratīvā rajona tiesa izdarījusi kļūdainus secinājumus sprieduma pārsūdzētajā daļā, kas novedis pie nepamatota rezultāta.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Zemgale” pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis

Tiesneši U.Bērziņš

S.Liniņa